

“De Grindhorster”

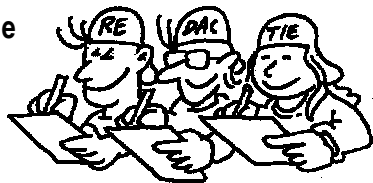
Woongroep “Hillegersberg-Schiebroek”

Jaargang 2018, nummer 1

De deadline voor het inleveren van kopij voor nummer 2 is 31 maart 2018.

Kijk voor juiste inlevering naar het redactieadres op de info pagina s.v.p.!!

Van de

nog
het

Hoera, de kop is eraf, het nieuwe jaar 2018 is inmiddels al zo gewoon dat het nauwelijks nieuw voelt en wat de winterse temperaturen betreft, die hebben we amper gehad. Heel spannend wat februari en maart nog gaan brengen, maar wordt in elk geval steeds lichter buiten.

De redactie (en daarmee ook alle lezers) werd in de eerste week van januari getroffen door een operatie en ziekenhuisopname van onze drukker en lay-out man Piet Wolf. Na een zes uur durende operatie ligt Piet op dit moment nog te herstellen van deze ingreep en is het nog niet zeker wanneer hij weer volledig op de been is. Wij wensen ons redactiemaatje Piet in elk geval een zo goed en pijnloos mogelijk herstel toe.

In onze Grindhorst is het nieuwe seizoen nu in volle hevigheid losgebarsten en de verslagen daarvan vullen nu weer in ruime mate deze pagina's. Er gebeurt zoveel dat het soms te betreuren is dat onze redactie niet veel schrijvers kent. Degene die wél schrijven, hebben er vaak een hele taak aan en dus - u voelt het al aankomen -opnieuw een dringend verzoek aan u, als lezer én

Grindhorster, probeer ook eens een stukje te schrijven. En wees niet bang, het hoeft niet perfect (dat is het van ons ook niet) en wanneer u een poging wilt wagen en ons dat even meldt, krijgt u van ons alle ondersteuning, ook wat stijl en spelling betreft.

Omdat deze Grindhorster een hele periode bestrijkt, zijn er ook verslagen van Sinterklaas- en kerstvieringen opgenomen alsmede van de festiviteiten rond het einde en het begin van het jaar. Gevoelsmatig ligt dat al weer ver achter ons, maar het is misschien leuk om het weer eens te lezen.

Er gebeuren binnen deze muren natuurlijk ook dingen waarvan geen verslag wordt gemaakt. Een daarvan is de onlangs gehouden Ronde Tafel bijeenkomst.

Door de aanwezigen die al van het begin hier wonen, werd geconcludeerd dat het heel moeilijk is om het aanvankelijk enthousiasme te behouden. De initiatiefnemers hadden een ideaal: namelijk een eigen woongroepgebouw laten verrijzen, maar toen dat gelukt was kwam er géén nieuw gezamenlijk doel voor in de plaats.

Om een hechte gemeenschap te vormen én te blijven is een doel om samen na te streven echter heel belangrijk. Het verlangen om het plezierig te hebben met elkaar is daarvoor net een beetje te magertjes. Gedacht werd nu om als gemeenschappelijk doel te streven naar het bouwen en inrichten van een keuken, om daarna veel vaker gezamenlijke maaltijden aan te kunnen bieden. (Het kantoortje naast de recreatiezaal zou daarvoor gebruikt kunnen worden). Het wachten is nu op mensen die dit project handen en voeten willen gaan geven.

Een nieuw initiatief dat inmiddels wél van start is gegaan, is de braintraining die nu elke veertien dagen gegeven gaat worden en waaraan gemiddeld zo'n kleine 15 mensen deelnemen.

Corrie v. H.

Sinterklaasje dobbe dobbe dobbel

Met sinterklaasliedjes werd op 5 december de toon gezet voor een gezellige en vrolijke pakjesavond. Op de tafels stonden lekkernijen waarvan gesmikkeld werd en de warme chocolademelk met slagroom werd rondgedeeld. 18 verwachtingsvolle 'gelovigen in Sinterklaas' maakten hun opwachting.

Corrie v. H. nam het woord en bedankte Ria en Bertus v.d. H. voor hun inkopen en voorbereidingen en legde de spelregels uit. Gelukkig waren deze ook afgedrukt want het leek moeilijker dan andere jaren. Die geprinte spelregels bleken verder op de avond onmisbaar.

De eerste ronde werd met één dobbelsteen gespeeld. Winnie was de eerste die gooide, en jawel, ze wierp meteen een zes. Een goede gooi, want bij een zes mocht je van achter het scherm een cadeautje (met gedicht) gaan halen. Een gedicht kreeg alle aandacht, evenals het uitpakken van het geschenk. Zes gooien is een hele kunst, daarom kwam er in de tweede ronde een dobbelsteen bij. En nog lukte het niet iedereen om de begeerde zes te gooien. Daar konden onze voorzitter en de Ria's H. en Th. over meepraten...

De Sint had zich uitgesloofd en veel gedichten geschreven. Ook waren er wonderlijke cadeaus. Wat te zeggen van een grote vrolijke kerst voordeurhanger met de titel 'Let it snow'. Corry M. had haar zinnen er op gezet, maar er waren genoeg kapers op de kust. Toen iedereen een geschenk had volgde er een korte pauze en daarna werd het kerstverhaal, geschreven door Simon Carmiggelt, voorgelezen door Henny. Dat ging over een bezoek aan het Wassenbeeldenmuseum in Amsterdam en een Sint die er genoeg van had om zo'n rij wachtende kinderen een aardig woordje toe te spreken.

Toen kwam het spannendste gedeelte: Er was een variant aangebracht op het dobbelsteen gooien. Hier kwam Hans Pieterse in beeld en actie. Met luide stem vertelde hij ons welke kant wij ons cadeautje op moesten schuiven. Werd er bij voorbeeld een twee gegooid, dan moest iedereen zijn 'oogst' naar rechts schuiven. Gooide je een drie, dan mocht je jouw cadeau omruilen met dat van een ander. Werd er een vier gegooid, dan hup gingen alle zaken naar links. Bij een zes mocht iedereen zijn cadeau ruilen. Dat leek op een ware volksverhuizing. (Mocht je ook twee keer ruilen?). Het was soms een pandemonium, maar het plezier was er niet minder om.

Leuke hebbedingen schoven, vergezeld van hartige hapjes van links naar rechts, maar haalden de overkant niet. En van ruilen kwam geen huilen. De favorieten kwamen meestal bij de juiste personen terecht. En jawel Corry M. ging er met de fraaie kerstkrans deurhanger met LET IT SNOW er op vandoor. Hans luidde de eindklok en Hettie ruimde alle papierafval op.

Corrie v. H. bedankte de leden van de activiteitencommissie met een bruin aardigheidje. En toen was het ineens half 11.

Henny

Schoteltje, schoteltje,

Het nieuwe jaar is weer begonnen, dus ook de activiteiten vinden weer plaats.

Donderdag 4 januari zijn we aan de opruiming begonnen. Ria H. had een flinke stapel schoteltjes over en vroeg ons of wij daar wat mee konden doen of dat ze deze in de container moest deponeren. Natuurlijk kunnen wij daar wat mee. Deze middag gingen we er mee aan de slag en wij hebben onze creativiteit hier op losgelaten. We kregen zelfs versterking en wel de kleindochter van Ria Th., Brechtje. Zij moest bezig gehouden worden want ze nam haar opa te veel in beslag en daar werd die goeie man een beetje moe van en had een uurtje rust nodig. Zij wist wel raad met die stapel. Negen schoteltjes had zij beschilderd. Gelukkig lag er een plastic laken op de tafel, maar dat had ze

gewoon mee geleverd.

De dames gingen iets minder voortvarend aan de gang en verfdén à twee schoteltjes per persoon. Maar we waren toch weer een paar uurtjes van de straat en hadden er plezier in. Daar gaat het natuurlijk om.

Linda

Heel veel lekker eten tijdens de kerstlunch

Sommige bewoners hadden zich er al geruime tijd op verheugd: de inmiddels traditionele Kerstlunch die op Tweede Kerstdag 2017 werd gehouden. Het is inmiddels ook al een soort traditie dat die wordt voorbereid, samengesteld, geserveerd en zelfs afgewassen door het "gouden duo" Ria Th. en Ria H. en hun echtgenoten.

En – even traditioneel – was het weer een lust voor het oog en de smaakpapillen. De gasten konden wat het hoofdgerecht betreft weer kiezen uit vlees of vis en volgens mij smaakte het alle twee even goed.

Door afmeldingen op het laatste moment waren er dit keer wat minder aanmeldingen dan gebruikelijk, maar er waren toch 17 mensen die aan de lange tafel zaten.

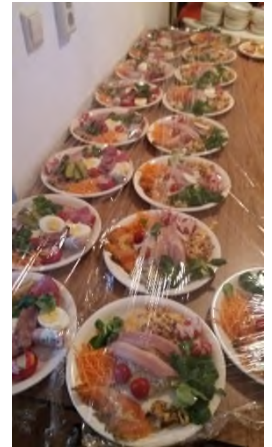
Ton, die ook de gasten behendig voorzag van een al dan niet alcoholische versnapering, opende de middag met een korte inleiding en daarna bleek dat we behalve een hoofdgerecht en een toetje maar liefst twee voorgerechten hadden. Als eerste was er meloen met rauwe ham en daarna een heerlijke verse en rijk gevulde champignonsoep.

De vleeseters werden daarna verwend met paté, rosbief, ham, eieren en (voor thuis) een klein kaasje. De viseters werden natuurlijk ook niet vergeten. Op hun bord prijkten onder meer zalm, mosselen, garnalen en paling. Natuurlijk was er ook salade bij zodat je gerust kon spreken van een hele maaltijd.

Maar daarmee was het eefestijn nog niet ten einde want het "gouden duo" had ook voor een heerlijke ijstaart gezorgd en die rijk gegarneerd met vers fruit.

Het werkelijke einde van deze voortreffelijke maaltijd werd gevormd door een kopje koffie (thee) met een likeurtje, getiteld café Marakesh. Inmiddels waren we al bijna een uur later dan de aankondiging had aangegeven, maar de aanwezigen hadden ook zoveel te bespreken (en praten mag niet met volle mond!) dat de benodigde tijd echt nodig was.

Het was een fijne middag geweest en een compliment dat Ton namens ons gaf, was meer dan gemeend.

Corrie v. H

Braintraining

In de Grindhorst worden regelmatig activiteiten georganiseerd. De ene activiteit wordt eens per week gehouden, een andere komt om de twee weken en ook wel eens per maand of zelfs 2 maandelijks. Bijna elke dag is er wel iets te beleven bij ons. Maar er is best gelegenheid voor iets nieuws.

Omdat Marion Slierendrecht een advertentie van onze Woongroep zag in een huis-aan-huisblad die haar aandacht trok heeft zij contact opgenomen met onze secretaris Wil Zuideweg. Zij hebben toen een afspraak gemaakt en het gevolg hiervan is dat er op dinsdag 8 januari 13 dames in de recreatiezaal aanwezig waren om uit te vinden wat een "braintraining" zoal inhoudt.

Zoals het woord het al zegt wordt o.a. ons brain (hersenen) getraind en wel door zowel deze hersenen als ook onze spieren in beweging te zetten.

Er stonden twee rijen stoelen tegenover elkaar opgesteld met een flinke afstand er tussen. Wij moesten hier plaats nemen en een flinke bal naar elkaar gooien. Eerst onderhands met de rechter hand gooien en daarna met de linker hand. De bal opvangen gewoon met twee handen. Dat werd later gewijzigd door de bal niet rechtstreeks te gooien, maar nu met een stuiter. Natuurlijk werden hier ook de beenspieren getraind want de bal vloog regelmatig "de bocht" uit. Zittend op de stoel moesten we ook, met de vlakke voet op de bal, deze naar de overkant sturen.

Ook werden er nog hoepels uitgedeeld voor op de grond waar we de bal in moesten stuiten en opvangen. We gingen ook nog in een kring zitten en iemand uitzoeken waar we de bal naar toe wilden stuiten en hierbij de naam zeggen van deze persoon. Hier werd later weer in gevarieerd door de bal nu enkele keren niet naar deze persoon te stuiten maar naar diegene waar we oorspronkelijk de bal van kregen. Dit was voor enkele personen toch wel een moeilijk feitje, ook omdat we met twee ballen tegelijk in de weer gingen. Hieraan is te zien dat onze hersenen toch wel training vereisen.

Elastieken werden ook nog gebruikt. Nu voor zowel de been- als de armspieren. Volgens Marion is het bewezen dat als je de spieren aan de linkerzijde van het lichaam in beweging zet, je de hersenen aan de rechterkant ook traint. Dit geldt natuurlijk ook voor de spieren aan de rechterzijde die dus de hersenen aan de linkerkant in beweging zetten.

Nadat we gezamenlijk een kopje koffie, thee of chocolade hadden gedronken werd de algemene opinie van de aanwezige dames gevraagd. Iedereen vond het een geslaagd uurtje en voorlopig werd besloten om hier eens in de twee weken een vervolg aan te geven. Dus alle dinsdagen in de even week en dan van 15.45 tot 16.30 uur.

Linda

Puur Hollandse avond in de Grindhorst

Wat is er meer Hollands dan erwtensoep en accordeon muziek? Nou ja, behalve dan klompen, molens en tulpen, maar die kregen we vrijdag 12 januari jl. niet te zien, wel de bovengenoemde "dingen". In de recreatiezaal speelde die vrijdagavond Johan van der Werf, een heel goede en virtuoze accordeonist en zo'n instrument brengt de stemming er al heel snel in.

Johan's repertoire bestond voor een groot deel uit liedjes uit de vijftiger en zestiger jaren, met hier en daar een uitschieter naar nog vroegere tijden.

Zo'n 24 Grindhorsters luisterden of zongen mee met o.a. "Het kleine café aan de haven", "I can't give you anything but love" en de "Zuiderzeeballade".

Omdat Johan graag nog meer mensen aan het zingen wilde krijgen, werd besloten tot gebruikmaking van de zangmappen van het Grindhorstkoor. Toen schalden bekende liedjes als "Edelweiss", "Ketelbinkie" en "Daar bij de waterkant" door de recreatiezaal, gezongen door een massaal koor van Grindhorsters.

Nu is zingen heel goed voor de mens (daar wordt de laatste tijd steeds meer over bekend) maar de mens leeft niet van zang alleen en dus zagen velen al verlangend uit naar de erwtensoep, die dit keer voortreffelijk bereid was door Jannette, Linda, Corrie W. en Ria v.d. H.

Zij hadden twee grote pannen soep gemaakt en daarnaast was er nog ruim voldoende stokbrood aanwezig. De smaak van de soep was voortreffelijk en dat werd ook wel bewezen want beide grote pannen –maatje gamel-- gingen schoon leeg.

Nu was de soep ook zeer ruim gevuld met onder meer vijf worsten, meer dan een kilo harskarbonade, natuurlijk spliterwten, (knol) selderij en wortelen.

Na het eten speelde Johan nog een mopje waarna hij met "Auf wiedersehen" afscheid nam.

Het was heel lekker en leuk geweest.

Corrie v. H.

Happy New Year

De uitnodiging om op zaterdag 6 januari het verse jaar 2018 met nieuwjaarswensen, een hapje en een drankje in te luiden lokte veel bewoners naar de recreatiezaal. We proostten met glaasjes Prosecco en er waren heerlijke opgemaakte toastjes. Ook kregen we een consumptiebon.

Moniek, onze scheidende voorzitter, gaf een terugblik op het jaar 2017. Zij memoreerde het afscheid van twee bewoners, Hans en Susanne, die zijn verhuisd naar het buitenland en twee bewoners die zijn overleden. Lidy en Alex.

Maar er zijn ook nieuwe leden die hier zijn komen wonen, n.l. Letty, Regina en Adri. Het blijft moeilijk voor de commissie Werving en Selectie om leegkomende appartementen te bemensen met kandidaten.

Ze benoemde ook de moeilijke besprekingen met de VvE over het gebruik van de recreatiezaal en ook de modernisering hiervan gaat niet over rozen.

Wat ook zeer de aandacht heeft is de inzet van de nieuwe huurderscommissie over de nieuwe huur- en inkomensnormen per 2018.

Ze memoreerde ook het aangename lustrumuitje in april.

Als hoogtepunt voor de woongroep noemde zij de vervolmaking van onze website en bovendien de instandhouding hiervan. Sinds kort wordt ook op de website de Grindhorster in een verkorte versie opgenomen.

Niet alleen een terugblik maar Moniek vertelde ook wat ons in 2018 bezig zal houden, met name: Op zoek gaan naar een nieuwe voorzitter, voortgang besprekingen met de VvE en aanvullende veranderingen van de recreatieruimte. Uiteraard zullen weer de nodige activiteiten worden georganiseerd door de zo ondernemende activiteitencommissie. En zij besloot met de verwachting dat de huurderscommissie zich zeker zal laten horen.

Hierna hield Wil haar toespraak aan onze scheidende voorzitter Moniek.

Henny

Afscheid Moniek

Beste Moniek,

Normaal doe ik een toespraakje uit de losse pols, maar jouw afscheid als voorzitter van onze Woongroep, vind ik te belangrijk om dat te doen en daarom deze keer maar van papier.

Ik weet nog goed dat het bestuur, na het vertrek van onze vorige voorzitter Miranda, met de handen in het haar zat, nadat er een brief was uitgegaan aan alle leden om te vragen of er iemand voorzitter wilde worden en er niemand had gereageerd.

Gelukkig was daar Anke die via haar dochter Mies met jouw naam kwam. Wat een geluk en nog een juriste ook. Ondanks dat jij nog werkte en ook bestuurslid was van andere verenigingen/stichtingen zei je "ja" tegen het voorzitterschap van onze Woongroep. Zo gaat dat vaak bij mensen die het al druk hebben dat er altijd nog wel wat bij kan.

Toen jij begon als voorzitter heb je onze vergaderfrequentie van 4 naar 6 weken gebracht en er was alleen Dagelijks Bestuur overleg als er heel dringende zaken waren en dan nog liefst per telefoon en e-mail. Heerlijk, want de meeste bestuursleden zijn toch al niet tuk op vergaderen.

Voor jou viel het voorzitterschap zeker niet altijd mee tijdens de bestuursvergaderingen vanwege het door elkaar praten, het uitlopen van de vergaderingen en menigmaal ging jij met hoofdpijn naar huis.

Het bestuur heeft dankbaar gebruik gemaakt van jouw juridische kennis, waardoor o.a. de statuten zijn aangepast. Ook door jouw werk als mediator heb je het bestuur én de leden bijgestaan in moeilijke kwesties.

Voor jouw inzet bij de onderhandelingen met de VvE en Laurens Wonen over het gebruik van de recreatiezaal, spreken wij onze dankbaarheid uit. Je bent zelfs bereid nu je geen voorzitter meer bent om deze onderhandelingen voort te zetten en tot een goed einde te brengen.

Jij droeg ook zelf ideeën aan zoals het uitnodigen van een notaris over het maken van een levenstestament.

Af en toe was je ook op vakantie of lekker roeien en verzetten wij een vergadering.

Moniek, mogen wij je hierbij een cadeautje overhandigen voor jouw inzet als voorzitter en je veel geluk wensen in je nieuwe huis in een nieuwe omgeving.

Mensen, een daverend applaus voor Moniek!!!

Wil

Afscheid Elly en George Klunder

Ruim vijf jaar hebben Elly en George het Grindhorstkoor ondersteund. Goedgehumeurd kwamen ze om de twee weken op woensdagavond vanuit Strijen naar Rotterdam, moesten in de late uurtjes ook weer terug en dat als puur vrijwilligerswerk.

Wegens gezondheidsproblemen en de afstand elke keer hebben Elly en George besloten te stoppen met het Grindhorstkoor.

Het afscheid met hen hebben we op 17 januari 2018 gevierd. Eerst met koffie en koek en aansluitend hebben we een paar nummers gezongen. Len A. nam het woord, ze gaf aan dat ze dit keer een dankwoordje op papier had gezet (haar hele tekst is naar de Grindhorstkoorleden gemaild). Ze prees Elly, onze dirigente, omdat die snel door had dat we niet een koor waren dat van stemoefeningen of iets dergelijks hield. Ze steunde ons bij het zingen en als we niet naar haar keken liet ze ons dat duidelijk weten. Vele nieuwe leuke liedjes werden aan het repertoire toegevoegd. Perfectie kon ze van ons niet verlangen maar het was voor ieder koorlid een avond om naar uit te kijken. George begon zijn loopbaan bij ons als slagwerker totdat de bovenburen begonnen te klagen. Hij stapte over op gitaar maar al gauw schakelde hij over op keyboard. Maar keyboard is moeilijk, zeker als je te snel speelt en de dirigente je dringend aankijkt.

George bleef altijd goedgehumeurd.

Gelukkig kunnen we blijven zingen met Peter, daar zijn we blij mee, er is een goede basis en een goed repertoire. Maar wat zouden we zijn zonder Bertus en Ria achter de bar, dat zou een droge boel worden.

“Maar waarom sta ik nu te praten” zei Len A., “we zijn een zangkoor! We kunnen beter met z'n allen zingend laten horen hoe we over Elly en George denken!”

Met een tekst die door Ria Th. was geschreven op de melodie van Ja dat is Peter van Sweet Sixteen, zong iedereen van harte mee. Elly bedankte ons voor de fijne sfeer en de gezelligheid. Ze trakteerde ons nog op een drankje.

Daarna nam het paar afscheid en zei beslist nog eens terug te zullen komen.

Namens het Grindhorstkoor: Elly en George heel hartelijk dank!

Frans H.

Oma Greet beleeft leven in remise

Ze woont al jaren aan de Bergweg, heeft een nieuwsgierige geest en een vaardig schaarstje, daarmee knipt ze artikelen uit de Havenloods die haar speciale interesse hebben getrokken.

Al vijf jaar lang geeft ze maandelijks een talkshow in Studio De Bakkerij, eveneens aan de Bergweg. Ellen Persoon de actrice die deze rol vertolkt, is een fenomeen, want ze speelt even makkelijk een middelbare vrouw als een tachtigjarige en dat is misschien nog niet zo bijzonder, maar ze zingt daarbij ook met twee verschillende “stemmen”.

Oma Greet heeft een veelbewogen leven geleid en daarover werd een musical geschreven, die voor een deel door Greet zelf, haar overleden man Geert en twee jonge acteurs wordt uitgevoerd. Ook nemen er nog een paar jonge kinderen aan de musical deel.

Het publiek wordt tijdens deze theatervoorstelling allereerst verrast met een lekker linzensoepje, waarna het door Oma Greet wordt ontvangen in haar huiskamer. Ze heeft daar een interview met de hoofdpersoon uit een artikel dat ze dus uit de krant heeft geknipt. Daarbij wordt ze op gitaar begeleid door (onze) Bertus van der Horst.

Vervolgens worden de bezoekers mee naar buiten genomen waar een speciale tram klaar staat die de circa 50 mensen naar de tramremise Noord brengt. In de remise staan de gedekte tafels al klaar, alsmede een dekentje en een warme kruik tegen de kou.

Er klinkt ook muziek van een zingende zaag en dat geeft een heel speciale sfeer aan deze heel bijzondere entourage.

Later krijgt de zaag gezelschap van een bas, gitaar en accordeon, ofwel de Tjetsetters.

Het publiek wordt inmiddels verwend met stampot boerenkool en een bal gehakt.

Oma Greet, die het maar vreemd vindt in de remise, krijgt daar een terugblik op haar eigen leven met zeeman Geert, die veel van haar hield, maar haar ook heel veel alleen had gelaten.

Nadat het publiek weer terug is in de Studio leest dichter Renato Miguel Santos een van zijn gedichten en wordt er nog een zeer smakelijke tompoes geserveerd.

De Tjetsetters besluiten deze verrassende avond met liedjes die tot meezingen verleidden.

Oma Greet ontvangt overigens elke eerste maandag van de maand nieuwe gasten uit het (Havenloods) nieuws in de Bakkerij. Publiek is meer dan welkom.

Corrie v. H.

Wist u dat:

- er in de Grindhorst heel goede dichters en dichtersessen wonen, dat bleek weer eens met Sinterklaas.
- iedereen via Ria v.d. H. een mooie kerstster kreeg van Opzoomeren.
- er hier op 10 december 2017 een mooi wintersportgebied begon.
- Bertus v.d. H zijn auto niet van de parkeerplaats weg kon rijden. En toen eindelijk de banden grip op de weg hadden, de muur van ons complex een deuk opliep. Maar hij zelf gelukkig niets mankeerde.
- er door auto's, fietsers en sleeën veel werd gegleden.
- Frans H. maandagmorgen het pad mooi sneeuwvrij had gemaakt. En op het moment dat hij klaar was, de eerste vlokken weer neerdaalden.
- deze bui de hele dag duurde en er zelfs door de verkeersdienst code rood werd gegeven.
- het dinsdagavond nog glad was en er een auto de sloot in reed.
- er zaterdagmorgen weer glijpartijen waren door bevrozing.
- er met de kerstlunch op 2^e Kerstdag 17 mensen aanwezig waren, het lekker en gezellig was.
- er Oudejaarsavond weer oliebolletjes, appelbeignets en prosecco waren.
- de nieuwjaarsbijeenkomst door 34 mensen werd bezocht en Moniek de nieuwjaarsrede hield. Wil daarna Moniek bedankte voor haar inzet.
- er op 4 januari schotels werden beschilderd. Mijn kleindochter van acht ook meedeed en zij in dezelfde tijd negen schotels verfde.
- er op 8 januari onder leiding van Marion een les braintraining was waar 13 mensen aan deelnamen.
- Corrie v. H. het jammer vindt om postzegels zo maar weg te gooien, dus als iemand ze spaart, laat het haar dan weten
- we onder leiding van Nelleke tekenles kregen, harstikke leuk.
- ons zangkoor geen dirigent en geen keyboardspeler meer heeft. Jammer!!!

Ria Th.

Doppen de deur uit

Ja, het is al een bekend feit dat we geen doppen meer inzamelen. De reden hiervoor is u wellicht ook ter ore gekomen door de informatie op de flyers op het prikbord en in de containerruimte. Het zal vreemd zijn geen doppenbox meer aan te treffen in deze ruimte. Alles bij elkaar hebben we in de loop van twee jaar toch 25 bakken vol gespaard. En dat is geen kattenpis.

Het is even omschakelen naar een ander loopje om de doppen te deponeren. Ik spaar ze nu op voor de plastic afvalbak, (die bij Albert Heijn) zo is het milieu er ook weer bij gebaat.

En nog even een paar voorbeelden van de taak van een blinden-geleidehond: Het ontwijken van slordig geparkeerde fietsen, vuilnisbakken of terrassen; veel stoepen staan er vol mee. Maar met een blinden-geleidehond merk je daar niets van. Hij leidt zijn blinde of slechtziende baas soepel om deze hindernissen heen. Ook brengt hij zijn baas op commando energiek en kwispelend naar de bushalte, stationstrap of informatiebalie. Bijzonder is dat

de blindengeleidehond een commando kan weigeren als er gevaar dreigt. Zo voorkomt hij dat zijn blinde baas per ongeluk van een hoge kade stapt.

En wat te zeggen over een assistentiehond? Hij trekt je schoenen aan of raapt een pen van de grond. Eenvoudige handelingen voor wie geen handicap heeft, maar vanuit een rolstoel kost zo'n actie grote inspanning.

Een assistentiehond kan in zo'n geval uitkomst bieden. Hij wordt speciaal getraind om binnens- en buitenshuis te helpen bij handelingen die de baas niet zelf kan of die veel pijn, moeite en energie kosten. Met hulp van de hond wordt de baas zelfstandiger en minder afhankelijk van anderen.

En de autismegeleidehond? Deze is getraind om 3 tot 7-jarige kinderen met autisme buitenshuis te begeleiden. Doordat deze kinderen vaak wegrennen op straat of angstig zijn voor nieuwe situaties, komen sommige gezinnen amper de deur uit. Door het kind met een tuigje aan de autismegeleidehond te koppelen, is wegrennen/uitbreken niet meer mogelijk. Hierdoor verdwijnt dit gedrag vaak na een tijdje en krijgt het hele gezin weer bewegingsvrijheid. Bovendien heeft de aanwezigheid van de hond vaak een positieve invloed op het algehele gedrag van het kind.

De vierde categorie: een buddyhond. Deze geeft sociale steun aan volwassenen en kinderen met een handicap, ziekte of stoornis. Buddyhonden hebben de juiste eigenschappen en vaardigheden voor deze taak. Ze zijn goed opgevoed, stabiel, bieden rust en weten om te gaan met moeilijke situaties.

Al deze informatie kunt u vinden op de website van de KNGF. U kunt ook gewoon een donatie overmaken. In ieder geval hebben we met elkaar een aardige bijdrage geleverd aan de opleiding van deze geweldige honden ten dienste aan hun baasje of bazinnetje. Veel dank,

Hennya

Naschrift

Doppen weer terug

Inmiddels is er door de belbus medewerkers een nieuw initiatief gestart om vervolg te geven aan het doppen sparen.

Een prachtig gebaar dat wij weer onder steunen!!!

Hennya

Eindelijk dan onze cruise

Omdat het schip de "Neoriviera" van Costa Cruises vorig jaar kapot was en onze cruise naar Dubai niet doorging (wij gelukkig wel direct ons geld terugkregen en nog een behoorlijke vergoeding) waren wij (4 vriendinnen Letty, Betty, Wil en Imke) dan eindelijk op weg naar poging nummer twee om een cruise te maken. Dit keer heette ons schip de "Costa Magnifica" eveneens van Costa Cruises. Wij vlogen naar Nice in Frankrijk en van daaruit gingen wij met de bus naar Savona in Italië.

Gelukkig deze keer lag het schip er wel en wij werden in de terminal van de Costa al onthaald op Caribische muziek en kleurige bloemenkransen werden om onze hals gedrapeerd.

Dit schip was wel veel groter dan het vorige, het had 14 dekken. Er zaten meer dan 3000 vakantiegangers en 1000 man personeel. Echter eenmaal aan boord merkte je daar weinig van, omdat iedereen is verspreid over de dekken.

Zo'n schip is een stad op zich, met 3 zwembaden, een casino, een theater, een danszaal, een bibliotheek, verschillende zalen met restaurants, kapper, schoonheidssalon, winkels, en niet te vergeten vooral voor Betty een (gratis) sauna. Precies om 18.00 uur vetrokken wij op 27 november 2017 uit Savona en voeren naar onze eerste aanleghaven Marseille.

Daar zijn wij niet van boord gegaan want eerst moest het schip verkend worden en volgens een van de vriendinnen was Marseille geen mooie stad.

Daarna voeren wij naar Barcelona en hebben wij op de Ramblas gelopen de bekendste laan van Barcelona waar nog niet zo lang geleden een verschrikkelijke aanslag is geweest. Toen naar Malaga en Funchal (Madeira) en daarna zes dagen op de Atlantische Oceaan.

Het werd al maar warmer en warmer, heerlijk en wij konden in ons badpak op het dek zitten en zwemmen.

Vervelen is er niet bij, er werd gesport op dek 9, gekookt, dansles gegeven, prachtige buffetten klaar gezet. Tevens werd er op dek 9 gevierd dat het schip de Kreeftskeerkring passeerde en kreeg de kapitein in klederdracht, een officieel document dat hij van Columbus toestemming had om door te varen. En niet te vergeten iedere avond een theatervoorstelling, dansen in de balzaal en op dek 3 optreden van een zangduo en daar werden feesten gehouden, van o.a. een gemaskerd bal tot muziek uit de sixties en seventies met het activiteitenteam.

Na deze 6 dagen kwamen wij aan bij de Caribische eilanden. Het eerste eiland waar we aankwamen was Barbados, daarna Martinique, Sint Lucia, Sint Vincente en als laatste Guadeloupe.

Op Sint Lucia zijn wij in de baai geweest waar de films van de Pirates of de Caribbean opgenomen en er een primitief museum is ingericht met foto's van de hoofdrolspeler Johnny Depp en de rest van de cast.

Wat heel bijzonder was bij 30 graden, prachtig opgetuigde kerstbomen, mensen met kerstmutsen, kinderen die in schooluniform kerstliedjes stonden te zingen.

Het natuurschoon op de eilanden is overweldigend, het azuurblauwe water en de witte stranden onvergetelijk en niet te vergeten hartelijke mensen.

Wil Z

Iedere keer wanneer wij van een eiland vertrokken blies de scheepshoorn en klonk het ontroerende lied van Andrea Botcelli "Con ti partiro".

Van Guadeloupe zijn wij weer teruggevlogen naar vliegveld Orly in Parijs en moesten wij met de bus naar vliegveld Charles de Gaulles, wat erg rommelig verliep en toen naar Amsterdam. Wij hebben ons hart verloren aan de Costa Cruises en de Caribbean.

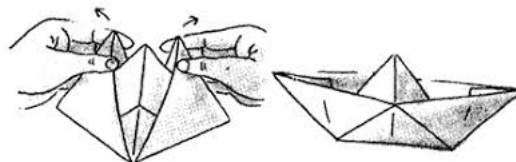
Tekenlessen

Wat een heerlijke opkomst deze donderdag 18 januari. Het zal de eerste tekenles worden die Nelleke ons gaat voorschotelen. We zagen enkele personen die niet altijd op de crea middagen aanwezig zijn, maar nu lieten ze gelukkig wel hun gezichten zien.

We keken wel op onze neus toen Nelleke ons vertelde dat wij niet gingen tekenen maar dat we eerst een bootje moesten gaan vouwen.

Iedereen kreeg een vel papier en we gingen aan de slag. Het was wel echt diep graven in onze hersenen om ons te herinneren hoe een dergelijk bootje ook al weer gevouwen diende te worden.

Maar Nelleke was op alles voorbereid en deed het ons voor en toen viel het kwartje en wisten we het weer allemaal.

Dit bootje was namelijk ons teken voorbeeld. We moesten gaan werken met schaduw. Als je nooit professioneel getekend hebt weet je niet precies waar de schaduwen gezet moeten worden. Dat was dus de taak van Nelleke om ons dit duidelijk te maken. Met even een lijntje hier en een veegje daar liet ze ons zien wat de waarde is van een schaduw. Als zij het deed zagen we het inderdaad, maar toen moesten we zelf aan de slag.

We waren met 11 personen en we hadden ieder een zelfde bootje gevouwen, maar we hadden allemaal een ander bootje getekend. In ieder geval hadden we er wel allemaal plezier in en sommigen van ons waren zelfs verrast over de eigen prestatie.

Hierna moesten we eieren tekenen. Natuurlijk ook weer met de schaduwen. Nelleke had als voorbeeld haar schilderij van de zwaan op het nest met wat eieren meegenomen.

Weet u hoe moeilijk het is om een simpel ei te tekenen?

Probeer het maar eens. Hier zijn we er allemaal ook een behoorlijke tijd mee bezig geweest. In de tussentijd hebben we natuurlijk ook nog een kopje koffie, thee of chocolade gedronken en Ria had gezorgd voor een cakeje erbij. De sfeer zat er goed in.

Linda